ומה בני יונה שלא הוכשרו בגדולים. כדמפרש בסמוך דלא ליטמא קרא לישתמיט בקטנים. **ומה** תורים שלא הוכשרו בקטנים. תימה כיון דאכתי לא קיימא לן דבני יונה הוי קטנים דוקא ל"כ מנא ליה דתורים לא הוכשרו בקטנים דהיה גופה לא ידעינן אלא מדומיא דבני יונה ויש לומר דהכי קאמר דאי מלית למילף מדוכתא אחריתא דתורים משמע ד]גדולים הוה אמינא מק"ו דבני יונה אפילו גדולים ובקונטרס פירש דלא בעי אלא לעיכוב מגלן דהוה לן למילף מק"ו דלא מעכבא אבל לעולם לשון תורים משמע גדולים וקשה לפירושו דאי משמע גדולים היכי בעי למדרש בק"ו לאפוקי קרא ממשמעותיה ולמימר דלא מעכב: **לא לישתמיט קרא בו'.** על כרחיה לא משום דאיכא הרבה מקראות קא דרש דאפילו לא היה כתוב אלא בחד דוכתא תורים ובני יונה הוי מצי למדרש מדכתיב בהאי בני יונה והאי לא כתיב בני דלמה יש לו לפסוק לייתר לשון ולכתוב בני בחנם והא דנקט ה] דלא לשתמיט לרבותא בעלמא נקטיה:

יעלעו דם. עלע מתרגמינן עילעא והיינו משיעלעו דשמיט גדפא ואתי דם מלעות ומנחם פתר במחברת יעלעו דם ענין בליעה כמו (עובדיה ג) ושתו ולעו:

והביא תחלת הציחוב שבזה ושבזה מהו ספיקא הוי ונפיק. וא"ת כיון דממה נפשך האחד פסול היאך יכול להקריב וי"ל דמיגעיא ליה כגון דאם עבר כהן והקריב אי נמי כיון שהביאן ליד הכהן יצא ידי נדרו מאחר דמ"מ האחד מהן ראוי להקריב וי"מ דבמה איירי דמשמע בירושלמי דמסקת מגילה שכל עופות כשרין בבמה ואפילו תרנגולים ואפילו מיה ולא מיעט אלא עומאין ואיתא דהתם מיירי בבמה לבני נח דבהדיא ליף לה בסוף זבחים (דף קטו:) מוינן נח מזבח ויקח מכל הבהמה הטהורה וגומר אבל בשאר במות איכא למ"ד דאין שום עוף קרב בבמה ואפילו תורים ובני יונה ועוד דקאמר בירושלמי דעולה אינה לריכה הפשט ומתוח ובסוף זבחים (דף קכ.) תניא דשוותה במה גדולה לבמה קטנה לענין הפשט ומתוח אלא ודאי בירושלמי איירי בבמת בני נח: **איצטריך קרא למעוטי ספיקא.** תימה דגבי קפן אחד מן המנויין (ה) לתוכו דרש פ"ק דב"מ (דף י:ו) דכולן פטורין דעשירי ודאי אמר רחמנא ולא עשירי אפילו אי אפשר קדמה בהרת לשער לבן אפילו קדם שער לבן דקדם בהרת בסוף גזיר (דף סה:) דטיהר מדאפשר בה הכתוב בטהרה אחלה דכתיב לטהרו או לטמאו ומיהו מהכא לא קשיא דהכא הכי פירושו איצטריך קרא למעוטי כפיקא אלא מיעט אותם ודאי אלא אפילו דקאמר אפילו הוי ונפיק כשהביא מזה ומזה אבל התם כולם פטורין ודאי ולא אפילו אפילו וכן אפילו קדמה בהרת לשער לבן ודאי טהור אבל גבי כוי בפרק בתרא דיומא (דף עד.) מכח פירכא מדאיצטריך קרא לרבויי אפילו קאמר דכוי בריה הוא ולא אפילו והשתא מנא ליה דלמא לעולם אפילו הוי ואצטריך לרבויי מכל מלבי לאסור ודאי מלבו ולא אפילו אפילו וכן בפרק שתי מדות (מנחות דף לא:) גבי פלגש דבמקום וי"ל דכל אפילו דאי אפשר להתברר כמו גבי בהרת ומעשר דלפעמים שהוא כך ולפעמים שהוא בענין אחר שייך למעוטי מקרא שפיר מטעם שהם אפילו אפשר לברר אפילו זו דכל תחלת הציחוב שיון וקמי שמיא גליא אם הם קטנים או גדולים וכן בכוי ופלגש כולן שיון הלכך לא אתא קרא למעוטי מטעם שהם אפילו אפילו אפילו